

Η σελίδα αυτή ετοιμάζεται από το Κέντρο Μελετών και Έρευνας ΑΚΤΗ. Για το φύλλο αυτό συνεργάστηκαν οι, Μιχάλης Ι. Λοϊζίδης, Χημικός Μηχανικός- Μηχανικός Περιβάλλοντος, η Ξένια Ι. Λοϊζίδου Πολιτικός Μηχανικός/ Ακτομηχανικός και ο Δημήτρης Βατυλιώτης, Γεωλόγος, ο οποίος συμμετέχει στο πρόγραμμα εργασιακής εμπειρίας ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ που υλοποιείται με τη συνεργασία της ΑΚΤΗΣ και της EUROLIFE.

www.akti.org.cy,

Για τις απόψεις/ σχόλια/ εισηγήσεις σας στο aktingo.blogspot.com

Πώς οι άκαμπτες πολεοδομικές ρυθμίσεις μπορούν να φέρουν καταστροφή: το παράδειγμα των ξερολιθιών της κυπριακής υπαίθρου.

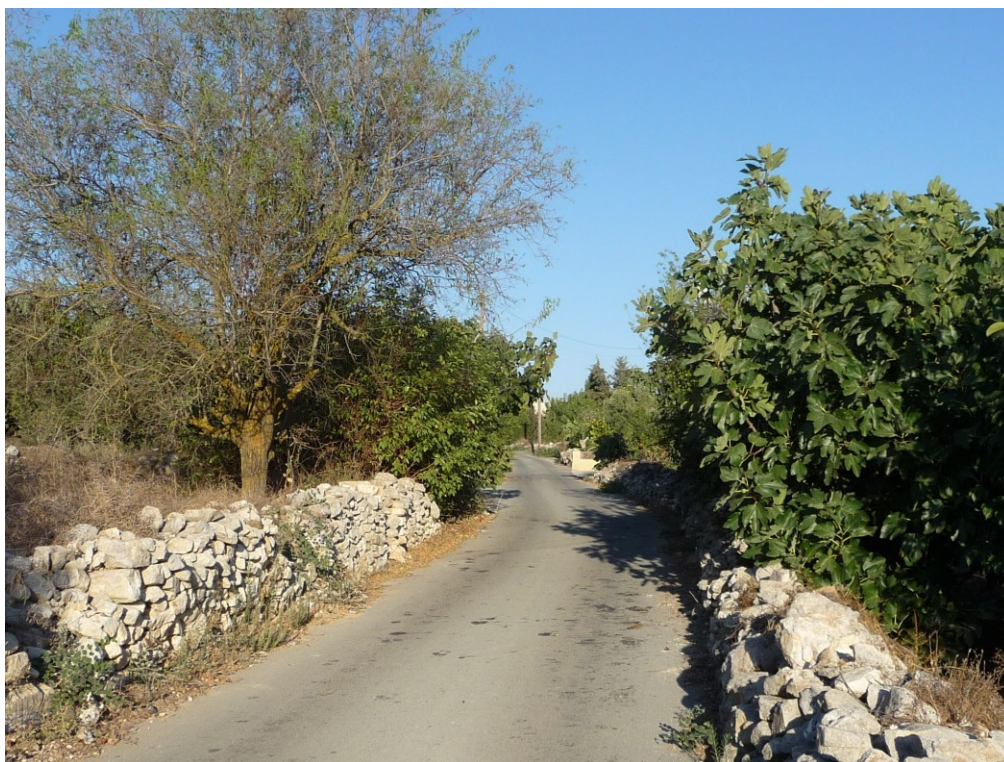
της Ξένιας Ι. Λοϊζίδου

Σήμερα που γιορτάζουμε την ανεξαρτησία της Κύπρου, η σελίδα αυτή αφιερώνεται στην Κύπρο. Στο όμορφο τοπίο μας και στην ανάγκη να σώσουμε ό,τι απέμεινε να σωθεί. Με λίγη καλή θέληση και ευαισθησία καθώς και ευελιξία των αρχών, πολλά μπορούν να γίνουν.

Τρανταχτό παράδειγμα οι ξερολιθιές μας, οι δόμες μας. Σε όλη την Ευρώπη οι ξερολιθιές προστατεύονται ως κόρη οφθαλμού, ως σημαντικά χαρακτηριστικά του τοπίου. Από τη Μεσόγειο μέχρι τον Ευρωπαϊκό Βορρά, νομοθεσίες και επιδοτήσεις και η ευαισθησία των ντόπιων έχουν αναδείξει τις ξερολιθιές ως αξιοζήλευτο στοιχείο του τοπίου, τις προστατεύουν οι άνθρωποι. Εμείς εδώ τι κάνουμε; Υλοποιούμε τις ρυμοτομίες της Πολεοδομίας και των Επαρχιακών Διοικήσεων και κατεδαφίζουμε τις ξερολιθιές μας! Για να γίνω πιο ξεκάθαρη: η πολεοδομία έχει συγκεκριμένες προδιαγραφές για χάραξη δρόμων, είτε αυτοί βρίσκονται στην Αγλαντζιά είτε στον Κάθηκα! Γι' αυτό και βλέπουμε περίξ των χωριών μας, στη μέση του πουθενά, τα στενά δρομάκια, ανάμεσα στα αμπέλια,

να αντικαθίστανται με κάτι δωδεκάμετρες λεωφόρους που καταλήγουν συνήθως στο ... πουθενά! Γιατί (ευτυχώς) τα στενά και τα καλντερίμια των χωριών μας δεν μπορούμε να τα κατεδαφίσουμε για να «διαπλατύνουμε» το δρόμο. Οπότε ο «διαπλατυμένος» δρόμος φτάνει μια χαρά στο στενό το καλντερίμι και εκεί τελειώνει ο μεγαλοϊδεατισμός των λεωφόρων και ο βιασμός του τοπίου. Δεν λέω, σαφώς η βελτίωση του οδικού δικτύου είναι σημαντική, αλλά λίγη ευελιξία και λίγη προσαρμογή στις πραγματικές συνθήκες δεν βλάπτει. Και αν μη τι άλλο, την έχουμε υπογράψει τη σύμβαση για το Τοπίο (Συμβούλιο της Ευρώπης, 2000), άρα είμαστε υποχρεωμένοι να προστατέψουμε το τοπίο μας.

Τα λίγα δείγματα ξερολιθιάς που έχουν απομείνει πλέον στα χωριά μας ας σπεύσουμε να τα προστατέψουμε. Στη φωτογραφία 1 φαίνεται ο πανέμορφος δρόμος «Τοιχάρκα» στον Κάθηκα. Και στη φωτογραφία 2 φαίνεται η αρχή του ίδιου δρόμου, όπου υλοποιήθηκε ήδη η ρυμοτομία και διαπλατύνθηκε ο δρόμος! Πάνε τα τοιχάρκα! Μα δεν είναι τραγικό το αποτέλεσμα; Και το τραγικό είναι ότι αυτός ο δρομάκος καταλήγει σε ένα ακόμα πιο στενό δρομάκι, το οποίο όμως βρίσκεται εντός του πυρήνα του χωριού, οπότε προστατεύεται. Μα έχουμε χάσει τη λογική μας σε αυτό τον τόπο;

Φωτογραφία 1: Ο όμορφος δρόμος με τις ξερολιθιές, τα «τοιχάρκα» του Κάθηκα, σε λίγο δεν θα υπάρχουν

Φωτογραφία 2: η αρχή του ίδιου δρόμου των Τοιχαρκών, όπου υλοποιήθηκε ήδη η ρυμοτομία και διαπλατύνθηκε ο δρόμος! Τραγικό το θέαμα;

* Πολιτικός Μηχανικός/ Ακτομηχανικός, Μέλος του Συμβουλίου Διευθυντών της ΑΚΤΗΣ
Κέντρο Μελετών και Έρευνας

Μάθετε ότι

Στη Δήλωση Πολιτικής για την Ύπαιθρο του 1996 αναφέρεται « (παρ.10.3.6) ... Η παλιά οργάνωση και χάραξη των δρόμων πρέπει να διατηρηθούν όσο είναι δυνατό και ως εκ τούτου η διεύρυνση του οδικού δικτύου και η επιβολή σχεδίου ρυμοτομίας δεν συμβιβάζονται κατά κανόνα με τη διατήρηση της δομής και του χαρακτήρα των ιστορικών/ παραδοσιακών περιοχών. Η Πολεοδομική Αρχή δεν θα επιβάλλει διευρύνσεις ή και θα ανακαλεί πιθανές υφιστάμενες δεσμεύσεις κλπ κλπ». Εμπρός οι Τοπικές Αρχές, ας πιαστούν από αυτό και ας ζητήσουν την προστασία του τοπίου των χωριών μας. Δεν έχουμε την πολυτέλεια να καταστρέφουμε άλλο τον τόπο μας. Έλεος!! ΞΛ

Μικρές περιπλανήσεις....Στα πετρώματα του Τροόδους

Τα γεωλογικά χαρακτηριστικά του Τροόδους είναι μεγάλης σημασίας καθώς αποτελούν κομμάτι του αρχαίου ωκεάνιου φλοιού της γης. Αποτελεί έναν από τους καλύτερα αναπτυγμένους οφιόλιθους στον κόσμο και έχει επηρεάσει σημαντικά τις απόψεις σχετικά με το σχηματισμό του φλοιού και του άνω μανδύα της γης. Ως εκ τούτου, η γεωλογία της περιοχής έχει μεγάλη επιστημονική και εκπαιδευτική αξία καθώς δεκάδες επιστήμονες και πανεπιστήμια την επισκέπτονται κάθε χρόνο. Βασάλτες, ανδεσίτες, διαβάσες, γάββροι, πλαγιογρανίτες, βερλίτες, πυροξενίτες, δουνίτες και χαρτζβουργίτες είναι τα κύρια πετρώματα που συναντάμε στο δρόμο μας προς την κορυφή του Ολύμπου τα οποία έχουν σχηματιστεί 90 εκ. χρόνια στο βυθό της τότε Τηθύος Θάλασσας. Η αξία τους υπογραμμίζεται επίσης στα κοιτάσματα που έχουν ανευρεθεί ανάμεσα τους και έχουν παίξει σημαντικό ρόλο στην εξέλιξη της ιστορίας του νησιού, όπως είναι ο χαλκός, ο αμίαντος, ο χρωμίτης και οι ούμπρες. Αξίζει μια περιπλάνηση στο Τρόοδο, μην διστάζετε. ΔΒ

Ζω σε ένα τόπο απαλλοτριώσεων και βίαιης παραβίασης του προσωπικού μου χώρου

Τον περασμένο Ιούνιο (3 Ιουνίου 2011), λάβαμε μια επιστολή από το Τμήμα Πολεοδομίας, με την οποία μας ενημέρωναν ότι το τεμάχιο μας με αριθμό τάδε επηρεάζεται από την κατασκευή του δρόμου πρωταρχικής σημασίας προς το αεροδρόμιο Πάφου και ότι στις 4 Φεβρουαρίου 2011 στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας δημοσιεύτηκε η απαλλοτρίωση τμήματος του εν λόγω τεμαχίου. Και ότι είχαμε 30 μέρες να φέρουμε ένσταση από τη μέρα της δημοσίευσης! Και αφού δεν κάναμε την ένσταση, αφού δεν πήραμε χαμπάρι την δημοσίευση στην εφημερίδα της Δημοκρατίας (να ρωτήσω κάτι: πόσοι από εσάς αγοράζετε την εφημερίδα της Δημοκρατίας, την φοβερή «γκαζέττα»), χωρίς καμία άλλη επικοινωνία πέραν της επιστολής αυτής, μπήκαν στο χωράφι μας, χωρίς να μας ρωτήσουν, και έκοψαν 44 κυπαρίσσια ηλικίας 30 ετών!! Και φυσικά, πήραν και τα ξύλα! Πέρασαμε να δούμε το χωράφι μας, τυχαία αφού δεν ζούμε στην Πάφο, και πάθαμε την πλάκα μας. Δείτε τη φωτογραφία. Και αναρωτιέμαι ως Κύπριος πολίτης: έχει κάποιος δικαίωμα, να πουκάρει μέσα στον προσωπικό μου χώρο και να μου καταστρέφει την περιουσία, επειδή με ενημέρωσε με μια ακατανόητη επιστολή; Και είναι τρόπος αυτός επικοινωνίας του κράτους με τον πολίτη; Περισσότερα «γιατί» για το θέμα πιο κάτω. ΕΛ

Φωτογραφία 3: μέρος από τα 44 κομμένα κυπαρίσσια ηλικίας 30 ετών εντός της ιδιοκτησίας μας στην Κολώνη της Πάφου. Μια ακόμα αποτυχία των θεσμών για το κράτος δικαίου.

ΓΙΑΤΙ

- Γιατί το Τμήμα Πολεοδομίας εντοπίζει μια χαρά τους ιδιοκτήτες γης που πρέπει να απαλλοτριωθεί, και τους στέλνει επιστολή που τους ενημερώνει για το θέμα, 5 μήνες μετά την δημοσίευση της απαλλοτρίωσης στην εφημερίδα της Δημοκρατίας και αφού έχει εκπνεύσει η περίοδος δικαιώματος ένστασης; Γιατί δεν στέλνει αυτή την ενημερωτική επιστολή ταυτόχρονα με τη δημοσίευση στην εφημερίδα της Δημοκρατίας! Αυτή η διαδικασία είναι απολύτως απαράδεκτη!
- Γιατί σε αυτή την ενημερωτική επιστολή δεν λέει ξεκάθαρα ότι «λεβέντες την πατήσατε, σας το απαλλοτριώσαμε το τεμάχιο και τώρα είναι δικό μας και το κάνουμε ότι θέλουμε και σας έχουμε γραμμένους στα παλαιότερα των υποδημάτων μας»; Αυτή η επίφαση δημοκρατίας είναι απλώς ενοχλητική.
- Γιατί δικαιούται το κράτος να μπαίνει στον προσωπικό χώρο του πολίτη και να καταστρέφει την περιουσία του (εδώ το κόψιμο 44 κυπαρισσιών), χωρίς ο ιδιοκτήτης να έχει ορθά ενημερωθεί;
- Γιατί τα ξύλα από όλα αυτά τα κυπαρίσσια τα καρπώθηκε το κράτος (;) ή κάποιος άλλος (;) και δεν αποδόθηκαν στον ιδιοκτήτη; Θα συνυπολογιστούν άραγε στο κόστος της απαλλοτρίωσης;
- Γιατί στις συναλλαγές μου με το κράτος νοιώθω συχνά να επαναστατώ; ΞΛ